

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De multiplici g[e]ne[re] mortis sp[irit]ualis, cu[m] excusat[i]o[n]e
Plato[n]is ca.xxii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Tertius

re et religione hominem repperit, bona est de qua dicit. Preciosa in
conspectu domini, mors sanctorum eius, si peccatores impenitentem
repperiat, mala est. Ideo, quod ut prima est foelicitas, sic ista est miseriam
piternae principium. Quoad mortales hanc vitam vivimus ex virtute
in vitium, ex vitio in virtute arbitrio nostro transire permittit, at postea
quod de corporis huius tabernaculo eieci debitu naturae persolvimus,
nec a vitio in virtute, nec a virtute in vitium est transitus. Tunc enim
et viatores esse desinimus, et promerendi ac commerendi status amito-
timus. Vocabatur ab antiquis viatores nuncij ac ministri magistras-
tuum, qui homines ex agris accersebant. Nostri autem viae appellatio-
nem ad vitam hanc transferunt, ait enim Gregorius, In presenti vita quasi
in via sumus, qua ad patriam pergimus, maligni autem spiritus iter nos-
trum quasi quidam latrunculi obsident. Cum hac ergo vita quae morte ter-
minatur finiuntur, non peccata, sed merita, quicquid enim et in paradiso
recte agitur a sanctis, et in inferno peccata a damnatis, ideo meriti
ratione amittit, quod extra viam fiat, et enim vita est ager, vita est theatrum
vita est olympia, ubi spectantibus arbitris propositis coronis decertat.
Ubi sunt coronae finitis certaminibus distributae, qui amplius certat
non ut coronetur, sed ex virtutis liberalitate decertat, non negaverit
tamen et tali certamini, si certamen id dicitur ubi non laborat, posse etiam
multa dari corollaria, a Deo maxime. Qui potest poenas damnatorum
et etiam angelorum beatorum. Quales morimur, sine boni siue mali, tales
sunt semper egredimur, hoc excepto quod sicut boni melius sic mali sunt se-
pius habituri. Qui mutari vult, in vita mutetur, nam post mortem tan-
ta est alterius vitae severitas, ut in ea sicut singuli incipiunt, ita perse-
verant, illic ubi nox est, nunquam illucescet. Ubi dies est nunquam lucis nis-
grecit occasus. Hinc Jacobus de patre luminum mentionem faciens apud
quos dixit non est transmutatio neque vicissitudinis obumbratio

De multiplici genere mortis spiritualis cum excusatione Platoni

Sunt genera duo mortis spiritualis, vultus **Ca. xxij.**
nunc quo spiritus et Dei timor in nobis expirat, alterum quod vis

Q i

Libet Tertius

ria et vitioꝝ fomēta mortificat. De p̄mo dixit Chr̄s. Sine mortu-
os sepelire mortuos suos. Mortuos em̄ appellauit q̄ s̄culo, appeti-
tū, qui diabolo seruiūt, q̄ p̄raue cōsuetudinis sepulchro inclusi nec
grē coelestis acere attrahūt, nec Dei sp̄m cōcipiunt nec ad legis man-
data se attollūt. De sc̄do sp̄ualis mortis ḡne d̄r a Pau. ad Ro. ca.
vi. Qui mortu⁹ est, iustificat⁹ ē a pctō. Si s̄t mortui sum⁹ cū Chr̄s-
to credim⁹, qz simul etiā uiuemus cum illo, ⁊ paulo infra. Ita ⁊ vos
existimate vos mortuos q̄dez eē pctō, uiuētes s̄t Deo in Chr̄o Jesu
et quō hac morte moriēdū sit d̄r. Nō ergo inq̄t regnet pctm̄ in vrō
mortali corpore, vt obediatis cōcupiscētis eius, sed neqz exhibeatis
mēbra uestra arma iniquitatis pctō, sed exhibeatis vos Deo tanqz ex
mortuis uiuētes, et mēbra uestra arma iusticię Deo, hanc mortē dix-
it Plato licere vnicuiqz sibi inferre, quod ab euāgelica et apostolica
doctrina nō discrepat, vtz nōnulli hoc nō aduertētes, ⁊ Platonem
de cōi morte loqui calūniātes duz euz incōsulte criminātur de mani-
festa ignorātia condemnātur. Mortis meditatione sic decursa, si cō-
quiescere videas appetituz, et irascibiles tuā infrenari. potes quoz um-
libet mētis tuę clauū inflectere, ⁊ quasi iā cessauerit tēpestas remis-
sius habere studiū gubernādi, qz si adhuc recalcitrat cataplasma ali-
ud adhibēduz, et mox p̄ferenda est infernalis barathri recordatio,
vt sicut estuās lebes in fulis aq̄s, ⁊ fremens equus verberib⁹ incussis
sic feruoz appetit⁹ eterne miserię ostensione restrict⁹, remittat feruo-
rem sue temeritatis, nā rei tristis sola memoria dum dolorem ciet̄ in
sensu, lasiuiā extinguit in appetitu.

De loca damnatorum qui d̄r infernus Cap. xxiij

O damnatoꝝ loc⁹ vt est sc̄toꝝ cois opinio, nō sub ipso globoꝝ
vt Iūdo. putat, sed in ipsi⁹ globi terrest̄is medio, tellure ip-
sa sinū ⁊ q̄si aliuꝝ apiente credēdus ē. Iūdoꝝ autes dixit futuz esse
vt post iudiciuz, solis ⁊ lunę orbes ita firmētur, vt huic nostro tātū
hemispherio lucē infundāt, dānatos t̄o in sempiternā noctez alteri
us hemispherij relegādos, vbi esse a multis putātur Antipodes, s̄